

Търничка бурѹн – Нов., СИ 4, планински рид.

Търничка дерѐ – Б., СЗ 6, рекичка, десен приток на *Хамза дерѐ*.

Тюлбето – Сл., СИ 5,9, скалист планински връх, върху който е издигната телевизионна кула; вер. от ар. чрез тур. *tülbe* ‘мохамеданска гробница, мавзолей’ – по външен вид. НИ: *Телевизионната кула*.

Тюлюджан армѹт дерѐ – Гр., СЗ 5, дол и рекичка с ниви и крушови дървета; според местни хора *тюлюджан* е сорт круша.

Тюркѐболу – име на с. *Трапоклово* в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 462).

Тюркменска корѹя – Топ., ЮИ 2, гора, по местно предание – разрешена за сеч от *тюркмени*, вероятно някогашно население.

Тютюнджийски дол – Ж.б., ЮЗ 1,5.

Тютюнджийски път – Шив., неуст., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Тютюнлюкя – 1. МЧ., СЗ; 2. Сл., СИ 4, планински дол и рекичка, ляв приток на *Айвалѐ дерѐ*.

Тютюнсѹз – Гр., ЗЗ, нива сред гора, където правили неуспешен опит за отглеждане на тютюн, от тур. *тютюн* и *suz* ‘отрицание’.

Тянкова нѹва – Г.Ал., С 6, по ЛИ.

У

Убит човѐк – Чок., ЮИ 2,5, ливада, на която Митѹ Стоянов е *убит* от Ради.

Убойц – Кал., СИ 1, широка рътлина с път и кладенец; от *убой* – широко място на път, където могат да се разминат коли (Геров V 1978: 406); първо с *-ец* като име на водоизточника.

Удавения герѐн – Пан., ЮИ 1,3, хибридно име; неплодородна земя, която в миналото при наводнения от р. *Тунджа* оставала под вода.

Узѹн – в местното тълкуване: ‘дълъг’, от тур. *uzun* ‘дълъг’; първи компонент от изафетна топонимна конструкция.

Узѹна – Глш., неуст., от запис, 1984 г.

Узѹн азмѹк – Сб., ЮИ 1,2, част от поречието на *Благорница*, която в този участък е заблатена.

Узѹн алѹн – 1. Вѹг., З 4, дълга поляна (СРТ); 2. Нов., ЮЗ 1,7.

Узѹн байр – 1. Б., С 6, рид. НИ Дълги рид; 2. Глф., СЗ 1. ДИ: *Лѹзенски байр*; 3. Пан., Ю 1,5, рид, в чието подножие някога е имало лозя; 4. Рак., неуст., по запис от 1991 г.; 5. Сл., СЗ 7, билно възвишение – ‘дълги възвишения’.

Узѹн белмѹ – Ст.с. ЮИ 2,2, обраб. земя, седловина.

Узѹн бик – Зай., Т.кл., от емл. рег. вж. *бик*.

Узѹн билмѹ – Стр., ЮЗ, вж. *белеми* (ДАД).

Узѹн борѹн – 1. Б., СИ 6, възвишение, пасище; 2. Гр., ЮИ 1, било, обрасло с гора.

Узѹн бурѹн дересѹ – Гр., ЮИ 1,2, дол.